

PENTRU CONSERVAREA PĂDURII

În contextul adoptării unei politici forestiere cât mai adecvate vremurilor și contextului istorico-geografic al României, majoritatea articolelor primite spre publicare se referă la salvarea pădurilor țării. De aceea, ne facem o datorie de onoare din a le publica în cadrul rubricii **“Pentru conservarea pădurii”**

Data fiind contemporaneitatea și actualitatea sa, conferința **“Pădurea din punct de vedere particular și obștesc”**, susținută în anul 1944 de către prof. dr. Ilie C. Demetrescu, care a fost profesor de politică forestieră la Politehnica din București, s-a considerat oportună și publicarea acestei valoroase lucrări sub formă de restituiri.

GERMANIA FEDERALĂ: ÎNDREPTAR ÎN MATERIE DE PRIVATIZARE A PĂDURILOR STATULUI ?

Dr. rer. nat. Aurel Teușan
Ing. silvic Ștefan Teușan
Ettenheim - Germania

*"Dă Doamne cui n-a avut
și-i vedea ce n-ai văzut"*
(înțelepciune populară)

Pentru ce Germania ?

Unii dintre silvicultorii români, confrunțați cu problema restituirii sau înstrăinării unei părți din patrimoniul forestier, își îndreaptă gândurile către colegii din Germania.

Intr-adevăr, și aceștia au de furcă cu bunuri rezultate din evenimente de natură politică, trecând totodată și printr-o criză economică.

Să le luăm pe rând.

Reprivatizarea fostelor “bunuri populare” din răsărit. Cu ocazia reîntregirii Germaniei, guvernul federal s-a angajat, prin contract, să restabilească situația de la sfârșitul războiului, adică 8 mai 1945. Bineînțeles, pădurile nu reprezentau decât o parte din bunurile care urmau să fie restituite foștilor proprietari sau vândute altor interesați.

Fără îndoială, o operație anevoioasă. Căci de la Heraclit încoace se știe că "totul cură". În undele de ieri nu te mai poți scâlda și astăzi! În anul 1990 s-a creat o organizație "ad-hoc" cu acest scop, numita

BUCOVINA FORESTIERĂ

"Treuhandanstalt". Activitatea acesteia a dat naștere la nenumăratele critici. Numai în revista *Der Spiegel* apărut peste 300 articole, nicidecum elogioase ! Nu-i deci de mirare că, pe parcurs, organizația a suferit o serie de transformări și schimbări de nume. Noi facem abstracție de aceste metamorfoze, mărgininu-ne, la esențial, anume la secția însărcinată cu rezolvarea problemelor fondului forestier ("Treuhandwald").

Acesteia i s-au încredințat 1,5 milioane ha teren împădurit spre administrare și valorificare.

Totodată, s-a fixat și data la care întreaga acțiune trebuie dusă la bun sfârșit, anume în anul 2006. Cu gospodărirea pădurilor în această perioadă de tranziție a fost însărcinată administrația silvică locală, cheltuielile (cca. 300 DM anual/ha) fiind suportate de Ministrul de finanțe federal.

În vederea trecerii la acțiune s-au întocmit liste cu loturile respective, suprafețele variind între 1.000 ha (foioase) și 4.000 ha (pin). Un dintre condițiile inițiale era de a se evita parcelarea terenurilor în suprafețe sub 500 ha. Greutățile ivite pe parcurs cu plasarea obiectelor a dus la noi modificări (parcele de 100 ha) sau chiar la abandonarea planurilor de la început.

De la 1 iulie 1993 până la sfârșitul anului 1996 au fost trecute în mâini private 320 obiecte, totalizând o suprafață de cca. 48.000 ha, ceea ce corespunde la 6,6% din suprafața împădurită. Fi-va posibil a lichida și restul în următorii 10 ani, care mai rămân ? Indoiala ni se pare îndreptățită ! De unde întrebarea : cum se explică faptul că lumea nu se îmbulzește la achiziționarea de terenuri împădurite ?

Pădurea costă și . . . obligă !

Pădurea a încetat de mult a mai fi un bun care poate fi transformat, după bunul plac al proprietarului, în arginți. Mai ales că și funcția tradițională, producția de material lemnos, își pierde din importanță. De altfel, **Anul V, nr 1-2/1997**

Germania este invadată de lemn de toate categoriile oferit de țările din nord-estul Europei la un preț mult sub nivelul produselor indigene. Pe de altă parte, mâna de lucru devine din ce în ce mai scumpă, salariile nu stau mai prejos. Impasul este inevitabil: veniturile realizate nu mai acoperă cheltuielile ! Primii loviți sunt micii proprietari Dar nici pădurile statului nu-s cruțate de pierderi financiare. În Bavaria (1) e vorba de milioane și milioane. Nu-i de mirare că un secretar

de stat bavarez a propus înființarea unei asociații comerciale pe acțiuni ("Bayerischer Staatsforst AG"), căreia să i se încredințeze gospodărirea patrimoniului forestier al statului (2).

Cu alte cuvinte: chiar și unii funcționari socotesc că numai ingeniozitatea (ca să ne limităm la acest epitet) managerilor i-ar putea salva din impasul economic în care se află (3). Ținem să subliniem în acest context că în Germania federală, fiecare țară (Land) este independentă în materie de administrație silvică.

De unde rezultă că există și alte păreri, contrare sau în căutarea unor nișe spre a integra și întreprinderile private în ansamblul operațiunilor silviculturale. În miezul discuțiilor stau funcțiile protective și de interes social, ancorate atât în Constituția germană, cât și în legi speciale (interdicția de a defrișa, obligația de a replanta, respectarea prescripțiilor locale).

E vorba de argumente invocate și de autori români (4,5).

Pentru a încheia: controversalele continuă, suntem de abia la început. Numai un exemplu : "Festkolloquim", care va avea loc la 17 iunie 1997, în cadrul Universității din Freiburg. De unde presupunerea că vom avea ocazia să revenim asupra acestei teme.

Bibliografie

1. Pfister, W., 1976 - Steigende Milionenverluste der Bayerischen Forstverwaltung ein Dauerzustand. Mitteilungsblatt des Bayer. WBV, nr.26
2. Grobl, W., 1995 - Bewirtschaftung der Staatswaldflächen Bayerns. Scrisoare adresată Dr. Stoiber, prim ministru al Bavariei.
3. Borches, J., 1996 - Privatisierung staatlicher Forstbetriebe. J.D. Sauerlander's Verlag, Frankfurt am Main (Dissertation).
4. Ichim, R., 1994 - Funcțiile de producție și protecție ale pădurilor din județul Suceava. Bucovina Forestie III, nr. 1
5. Clinovschi, F., Clinovschi, L., 1996 - Strategii forestiere europene Bucovina Forestieră, an. V, nr. 1-2.